

Downloaded via the EU tax law app / web

SODBA SODIŠ?A (šesti senat)

z dne 13. marca 2014(*)

„Obdav?enje – Davek na dodano vrednost – Nastanek in obseg pravice do odbitka – Prenehanje družbe zaradi odlo?itve družbenika – Pridobitev dela strank te družbe – Vložek v drugo družbo – Pla?ilo vstopnega davka – Mogo?i odbitek“

V zadevi C?204/13,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odlo?be na podlagi ?lena 267 PDEU, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nem?ija) z odlo?bo z dne 20. februarja 2013, ki je prispela na Sodiš?e 18. aprila 2013, v postopku

Finanzamt Saarlouis

proti

Heinzu Malburgu,

SODIŠ?E (šesti senat),

v sestavi A. Borg Barthet, predsednik senata, S. Rodin in F. Biltgen (poro?evalec), sodnika,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališ?, ki so jih predložili:

- za H. Malburga K. Koch, odvetnik,
- za nemško vlado T. Henze in K. Petersen, agenta,
- za Evropsko komisijo C. Soulay in A. Cordewener, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odlo?be se nanaša na razlago ?lenov 4(1) in (2) ter 17(2)(a) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav ?lanic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL, posebna izdaja v slovenš?ini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 95/7/ES z dne 10. aprila 1995 (UL, posebna izdaja v slovenš?ini, poglavje 9, zvezek 1, str. 274, v nadaljevanju: Šesta direktiva).

2 Ta predlog je bil vložen v postopku med Finanzamt Saarlouis (davčni urad v Saarlouisu, v nadaljevanju: Finanzamt) in H. Malburgom v zvezi s pravico do odbitka vstopnega davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV), ki ga je plačal družbenik ob prevzemu dela strank v okviru delitve premoženja družbe civilnega prava, ki se ukvarja z davčnim svetovanjem.

I – Pravni okvir

A – Pravo Unije

3 Člen 2(1) Šeste direktive določa:

„Predmet [DDV] je naslednje:

1. dobava blaga ali storitev, ki jo davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države za plačilo.“

4 Člen 4 Šeste direktive določa:

„1. ‚Davčni zavezanec‘ je vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno opravlja katero koli gospodarsko dejavnost iz odstavka 2, ne glede na namen ali rezultat te dejavnosti.

2. Gospodarske dejavnosti iz odstavka 1 obsegajo vse dejavnosti proizvajalcev, trgovcev in oseb, ki opravljajo storitve, vključno z rudarskimi in kmetijskimi dejavnostmi in dejavnostmi samostojnih poklicev. Za gospodarsko dejavnost se šteje tudi izkoriščanje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.

[...]“

5 Člen 17(2)(a) Šeste direktive določa:

„Dokler se blago in storitve uporabljajo za namene njegovih obdavčljivih transakcij, je davčni zavezanec upravičen odbiti davek, ki ga je dolžan plačati:

a) [DDV] ki ga je na ozemlju države dolžan plačati ali ga je plačal za blago ali storitve, ki mu jih je dobavil ali mu jih bo dobavil drug davčni zavezanec.“

Nemško pravo

6 Člen 1(1), točka 1, prvi stavek, zakona iz leta 2003 o prometnem davku (Umsatzsteuergesetz 2003, BGBl. 2003 I, str. 2645, v nadaljevanju: UStG) določa, da so predmet DDV dobave in druge storitve, ki jih podjetnik v okviru svojega podjetja opravi na ozemlju države za plačilo.

7 V skladu s členom 2(1), prvi stavek, UStG je podjetnik oseba, ki neodvisno opravlja industrijsko, gospodarsko, obrtniško ali poklicno dejavnost. Člen 2(1), drugi stavek, UStG določa, da podjetje zajema vse industrijske, gospodarske, obrtniške ali poklicne dejavnosti podjetnika. Na podlagi tretjega stavka te določbe se za „industrijsko, gospodarsko, obrtniško ali poklicno dejavnost“ šteje vsaka trajna dejavnost, ki se izvaja zaradi pridobivanja dohodkov, tudi če ni namenjena ustvarjanju dobička ali če združenje oseb svoje dejavnosti opravlja le v zvezi s svojimi člani.

8 Člen 15(1), prvi stavek, točka 1, UStG določa, da lahko podjetnik kot vstopni davek odbije davek, ki ga je po zakonu dolžan plačati za blago ali storitve, ki jih je drug podjetnik dobavil oziroma opravil za njegovo podjetje. Vendar v skladu s členom 15(2), prvi stavek, točka 1, UStG

vstopnega davka ni mogoče odbiti za dobave blaga ali opravljanje storitev, ki jih podjetnik uveljavlja kot oproščene transakcije.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

9 H. Malburg je imel do 31. decembra 1994 v lasti 60%odstotni delež civilne družbe nemškega prava Malburg & Partner (v nadaljevanju: prejšnja družba), druga družbenika pa sta imela v lasti vsak po 20 % te družbe. Prejšnja družba je 31. decembra 1994 prenehala tako, da je vsak družbenik prevzel en del strank. Druga družbenika sta od 1. januarja 1995 ločeno opravljala dejavnost davčnega svetovanja kot svobodni poklic.

10 H. Malburg je 31. decembra 1994 ustanovil novo družbo civilnega prava, v kateri je imel 95%odstotni delež (v nadaljevanju: nova družba). Kot izhaja iz ugotovitev prvostopenjskega sodišča, ki zavezujejo predložitveno sodišče, je H. Malburg stranke, ki jih je prevzel po prenehanju prejšnje družbe, neodplačno prepustil v poslovno uporabo novi družbi.

11 S sodbo z dne 24. septembra 2003 je prvostopenjsko sodišče ugotovilo, da je prejšnja družba prenehala obstajati 31. decembra 1994 z delitvijo premoženja. Finanzamt je nato prejšnji družbi izdal odločbo o odmeri prometnega davka za leto 1994 zaradi prenosa strank. Odločba o odmeri davka za leto 1994 je postala dokončna in dolgovani davki so bili plačani.

12 Prejšnja družba, ki jo zastopa H. Malburg, je 16. avgusta 2004 slednjemu izstavila račun v višini 1.548.968,53 EUR za „delitev premoženja z dne 31. decembra 1994“, na katerem je bil ločeno prikazan DDV.

13 Pri obračunu DDV za mesec avgust 2004 je H. Malburg uveljavljal odbitek DDV v višini 232.345,28 EUR, ki mu je bil zaračunan zaradi pridobitve strank. Finanzamt je ta odbitek DDV zavrnil.

14 H. Malburg je zoper to odločbo Finanzamt vložil ugovor in predložil letni obračun DDV za leto 2004, v katerem je poleg vstopnega DDV, plačanega za pridobitev zadevnih strank, uveljavljal transakcije iz naslova dejavnosti poslovanja nove družbe v višini 44.990 EUR. Finanzamt je ta ugovor zavrnil, ker je menil, da H. Malburg z zadevnimi strankami ni posloval v okviru svojega podjetja. Finanzamt je menil, da je premoženje, ki ga pomenijo te stranke, uporabila nova družba, ki je ločena od družbe H. Malburga. Zato naj ta ne bi bil upravičen do odbitka vstopnega DDV.

15 H. Malburg je vložil tožbo pri Finanzgericht des Saarlandes, ki je njegovi tožbi ugodilo.

16 V utemeljitev zahteve za „revizijo“ Finanzamt trdi, da je odločba Finanzgericht des Saarlandes nezakonita in da napol, ki jih je Sodišče postavilo v sodbi z dne 1. marca 2012 v zadevi *Polski Trawertyn (C-280/10)* ni mogoče uporabiti v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, ker se ta ne nanaša na odbitek vstopnega DDV, ki ga je plačala družba z neomejeno odgovornostjo, ampak na odbitek vstopnega DDV, ki ga je plačal ustanovni družbenik.

17 Enajsti senat Bundesfinanzhof, ki je odločal o zadevi, se bolj nagiba k temu, da ima H. Malburg pravico do odbitka vstopnega DDV, ki je bil plačan za prevzem strank.

18 Najprej, podjetnik lahko tako v skladu z določbami Šeste direktive, kakor jih je razlagalo Sodišče, odbije vstopni DDV, če kupi storitve za svoje podjetje in če se te uporabijo ali se bodo uporabile za potrebe obdavčenih transakcij (glej zlasti sodbe z dne 29. aprila 2004 v zadevi Faxworld, C-137/02, Recueil, str. I-5547, točka 24; z dne 15. decembra 2005 v zadevi Centralan Property, C-63/04, ZOdl., str. I-11087, točka 52; z dne 29. novembra 2012 v zadevi Gran Via Moinești, C-257/11, točka 23, in z dne 6. decembra 2012 v zadevi Bonik, C-285/11, točka 29).

19 V zvezi s tem naj bi iz sodne prakse Sodišča izhajalo, da je pripravljalne dejavnosti treba šteti za gospodarske dejavnosti (glej zlasti zgoraj navedeni sodbi Polski Trawertyn, točka 28, in Gran Via Moinești, točka 26 in navedena sodna praksa), saj načelo nevtralnosti DDV zahteva, da se prvi naložbeni izdatki, ki se opravijo za potrebe in v zvezi z ustanovitvijo podjetja, štejejo za gospodarske dejavnosti.

20 V obravnavani zadevi ne glede na to, ali status podjetnika H. Malburga lahko izhaja tudi iz njegove funkcije kot poslovodje nove družbe, ki jo je v skladu z obravnavanim DDV izvajal v spornem letu 2004, predložitveno sodišče meni, da je H. Malburg s pridobitvijo strank, ki jih je nato neodplačno prenesel na novo družbo v uporabo za poslovne namene, z izvajanjem pripravljalnih dejavnosti opravljal gospodarsko dejavnost za novo družbo.

21 Dalje, H. Malburg naj bi stranke pridobil tudi kot prejemnik storitev. Stranke naj bi namreč pridobil v svojem imenu in za svoj račun v okviru delitve premoženja in jih šele naknadno neodplačno prepustil novi družbi.

22 Nazadnje, v obravnavanem primeru naj bi bil izpolnjen pogoj iz člena 15(1), prvi stavek, točka 1, UStG, ker naj bi bilo za vstopno transakcijo po zakonu treba plačati DDV. Finanzamt naj bi namreč odločil, da bo prejšnji družbi odmeril DDV za leto 1994 za prepustitev strank H. Malburgu in ta davek naj bi bil plačan.

23 Tej trditvi naj ne bi nasprotovalo dejstvo, da je H. Malburg kot družbenik nove družbe pridobljene stranke neodplačno dal na razpolago novi družbi in da torej ni bilo obdavčljive izstopne transakcije in načeloma ne obstaja neposredna zveza med vstopno transakcijo in obdavčljivo izstopno transakcijo. V zgoraj navedeni sodbi Polski Trawertyn naj bi Sodišče odločilo, da je treba določbe, ki urejajo skupni sistem DDV, razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnim predpisom, ki niti družbenikom družbe niti sami družbi ne omogočajo uveljavljanja pravice do odbitka vstopnega DDV za naložbene izdatke, ki so jih ti družbeniki pred ustanovitvijo te družbe in pred njeno registracijo za potrebe DDV imeli za potrebe in gospodarske dejavnosti te družbe. Ta sodba pa naj bi se po analogiji uporabila v zadevnem primeru.

24 Vendar predložitveno sodišče meni, da se peti senat Bundesfinanzhof s tako razlago ne strinja, in meni, da obrazložitve Sodišča v zgoraj navedeni sodbi Polski Trawertyn ni mogoče uporabiti v tej zadevi. Tako naj med drugim sporna transakcija ne bi bila „naložbena transakcija“ kot je ta v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba Polski Trawertyn. Ta senat namreč meni, da v obravnavani zadevi ni vprašanje, ali je nova družba pridobila naložbeno premoženje, ampak le, ali ji je bilo to premoženje dano na razpolago. Poleg tega naj „izstopna transakcija“ H. Malburga ne bi bila obdavčljiva transakcija, kot je bila v zgoraj navedeni sodbi Polski Trawertyn, temveč že na prvi pogled neobdavčljiva transakcija.

25 V zvezi s tem predložitveno sodišče meni, da obstajajo dvomi glede natančne razlage določb Šeste direktive.

26 Bundesfinanzhof je v teh okoliščinah prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člena 4(1) in (2) ter 17(2)(a) [Šeste direktive] ob upoštevanju načela nevtralnosti razlagati tako, da ima družbenik družbe civilnega prava, ki se ukvarja z davčnim svetovanjem, ki od družbe civilnega prava pridobi del strank samo zato, da ga takoj za tem neodplačno prepusti v uporabo novoustanovljeni družbi civilnega prava, ki se ukvarja z davčnim svetovanjem, v kateri ima večinski delež, za namene opravljanja podjetniške dejavnosti te družbe, pravico do odbitka vstopnega davka v zvezi s pridobitvijo tega deleža strank?“

Vprašanje za predhodno odločanje

27 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člena 4(1) in (2) ter 17(2)(a) Šeste direktive ob upoštevanju načela nevtralnosti DDV razlagati tako, da ima družbenik družbe civilnega prava, ki se ukvarja z davčnim svetovanjem in ki od te družbe pridobi delež strank samo zato, da ga takoj zatem neodplačno prepusti v uporabo novoustanovljeni družbi civilnega prava, ki se ukvarja z davčnim svetovanjem in v kateri ima večinski delež, in sicer za namene opravljanja podjetniške dejavnosti te družbe in ne da bi te stranke pomenile njeno premoženje, pravico do odbitka vstopnega davka v zvezi s pridobitvijo tega deleža strank.

28 Kot izhaja iz točk 23 in 24 te sodbe, predložitveno sodišče sprašuje, ali se obrazložitev na podlagi razlage, ki jo je Sodišče podalo v zgoraj navedeni sodbi *Polski Trawertyn*, glede vračila vstopnega davka za transakcije, izvedene za bodočo gospodarsko dejavnost, ki jih bo izvedla družba z neomejeno odgovornostjo, katere bodoči družbeniki so plačali vstopni davek, po analogiji lahko uporabi za položaj, kot je ta v postopku v glavni stvari.

29 Uvodoma je treba ugotoviti – kot izhaja iz točke 26 zgoraj navedene sodbe *Polski Trawertyn* in točke 63 sklepnih predlogov generalnega pravobranilca v zadevi, v kateri je bila izdana ta sodba – da je bilo dejansko stanje v obeh zadevah enako. Tako družbenika bodoče družbe na podlagi nacionalnih predpisov, ki se uporabljajo v postopku v glavni stvari, ne moreta uveljavljati pravice do odbitka DDV, ki sta ga plačala za naložbene izdatke, ki so bili pred vpisom družbe *Polski Trawertyn* v sodni register in pred njeno registracijo za potrebe DDV opravljeni za potrebe in gospodarsko dejavnost te družbe, ker je vložek zadevne naložbe transakcija, ki je oproščena plačila DDV. Na podlagi teh dejstev je Sodišče ugotovilo, da v položaju, kakršen je bil v postopku v glavni stvari, ti nacionalni predpisi poleg tega, da tej družbi ne dopuščajo uveljavljanja pravice do odbitka DDV, ki je bil plačan za zadevno naložbo, uveljavljanje te pravice preprečujejo tudi družbenikoma, ki sta imela naložbene izdatke.

30 V zgoraj navedeni sodbi *Polski Trawertyn* je Sodišče razsodilo, da je treba člene 9, 168 in 169 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, po kateri niti družbenik družbe niti družba sama ne moreta uveljavljati pravice do odbitka vstopnega davka za naložbene stroške, ki so jih pred ustanovitvijo in registracijo te družbe nosili družbeniki za namene gospodarske dejavnosti družbe.

31 Ob upoštevanju navedenega je treba v nadaljevanju preveriti, ali je elemente iz okoliščin postopka v zgoraj navedeni sodbi *Polski Trawertyn* po analogiji mogoče uporabiti za položaj, kot je ta v postopku v glavni stvari.

32 Da bi odgovorili na postavljeno vprašanje, je treba opozoriti, prvič, da se v skladu s členom 4(1) in (2) Šeste direktive obdavčijo gospodarske dejavnosti, in – natančneje – transakcije, ki vključujejo izkoriščanje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju

dohodka, ter se glede njih prizna tudi odbitek vstopnega davka, določen v členu 17(2)(a) te direktive.

33 Po drugi strani pa je treba opozoriti, da člen 17(2)(a) Šeste direktive določa, da se blago in storitve uporabljajo za namene obdavčljivih transakcij, je davčni zavezanec upravičen od davka, ki ga je dolžan plačati, odbiti davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal za blago ali storitve, ki mu jih je dobavil ali mu jih bo dobavil drug davčni zavezanec.

34 Kot je Sodišče že presodilo, mora neposredna in takojšnja zveza med določeno vstopno transakcijo in eno ali več izstopnih transakcij, ki daje pravico do odbitka, naložena obstajati zato, da se pravica do odbitka plačane vstopnega davka prizna davčnemu zavezancu in da se doloži obseg take pravice (glej sodbo z dne 21. februarja 2013 v zadevi Becker, C-104/12, točka 19 in navedena sodna praksa).

35 Vendar je treba ugotoviti, da je v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba *Polski Trawertyn*, izstopna transakcija, ki sta jo izvršila dva bodoča družbenika, in sicer vložek nepremičnine v družbo kot naložbeni izdatki za gospodarsko dejavnost te družbe, res spadala na področje uporabe DDV, vendar je šlo za transakcijo, ki je oproščena plačila tega davka. V postopku v glavni stvari pa izstopna transakcija ne spada na področje uporabe DDV, ker neodplačne prepustitve strank novi družbi ni mogoče šteti za „gospodarsko dejavnost“ v smislu Šeste direktive.

36 Prepustitev strank novi družbi je namreč „neodplačna“ in ne spada niti na področje uporabe člena 2(1) Šeste direktive, ki se nanaša le na odplačno dobavo blaga in opravljanje storitev, niti člena 4(1) in (2) Šeste direktive, ki se nanaša na izkoriščanje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.

37 V obravnavani zadevi zato ne obstaja neposredna in takojšnja zveza med določeno vstopno transakcijo in izstopno transakcijo, ki daje pravico do odbitka v skladu s členom 17(2)(a) Šeste direktive.

38 Vendar je Sodišče potrdilo, da ima davčni zavezanec pravico do odbitka, čeprav ni neposredne in takojšnje zveze med določeno vstopno transakcijo in eno ali več izstopnimi transakcijami, ki daje pravico do odbitka, kadar so stroški zadevnih storitev del splošnih stroškov transakcije tega davčnega zavezanca in so sestavni del cene blaga ali storitev, ki jih dobavlja. Taki stroški imajo dejansko neposredno in takojšnjo zvezo s celotno gospodarsko dejavnostjo davčnega zavezanca (sodbi z dne 8. junija 2000 v zadevi *Midland Bank*, C-98/98, Recueil, str. I-4177, točka 31, in z dne 26. maja 2005 v zadevi *Kretztechnik*, C-465/03, ZOdl., str. I-4357, točka 36, ter zgoraj navedena sodba *Becker*, točka 20). Tako je zlasti v primeru, če se izkaže, da je davčni zavezanec sam pridobil zadevne stranke kot poslovodja novoustanovljene družbe in je stroške iz te pridobitve treba šteti za del splošnih stroškov v zvezi z njegovim delovanjem kot poslovodje.

39 Kot pa izhaja iz točke 20 te sodbe, je že predložitveno sodišče zavrnilo tako razlogovanje, zato Sodišču o tem ni treba odločiti.

40 Drugič, navesti je treba, da se predložitveno sodišče sprašuje, ali se zgoraj navedena sodba *Polski Trawertyn* glede načela davčne nevtralnosti po analogiji uporabi v tem primeru.

41 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Sodišče že večkrat odločilo, da se načelo davčne nevtralnosti odraža v sistemu odbitkov, ki želi podjetnika v celoti razbremeniti DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal v okviru vseh svojih gospodarskih dejavnosti. Skupni sistem davka na dodano vrednost zato zagotavlja, da se vse gospodarske dejavnosti, ne glede na njihov namen ali cilj,

obdav?ijo popolnoma nevtralnoma, ?e se zanje pla?uje DDV (glej zlasti sodbi z dne 14. februarja 1985 v zadevi Rompelman, 268/83, Recueil, str. 655, to?ka 19, in z dne 3. marca 2005 v zadevi Fini H, C?32/03, ZOdl., str. I?1599, to?ka 25 in navedena sodna praksa).

42 Na?elo dav?ne nevtralnosti se torej ne uporabi v okoliš?inah, kot so te v postopku v glavni stvari, v katerih – kot izhaja iz to?k 35 in 36 te sodbe – neodpla?na prepustitev strank družbi ni transakcija s podro?ja uporabe DDV.

43 Poleg tega – kot je Sodiš?e že presodilo – na?elo dav?ne nevtralnosti ni pravilo primarnega prava, temve? je razlagalno na?elo, ki ga je treba uporabiti skupaj z na?elom, ki ga omejuje (sodba z dne 19. julija 2012 v zadevi Deutsche Bank, C?44/11, to?ka 45). Ne dopuša torej, da bi uporaba izstopnega odbitka lahko posegla v nedvoumno dolo?bo Šeste direktive. V zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba Polski Trawertyn, uporaba zadevne nacionalne zakonodaje ni omogo?ila niti bodo?im družbenikom bodo?e družbe niti tej družbi, da uspešno uveljavlja na?elo nevtralnosti.

44 Tretji?, navesti je treba, da se dejansko stanje v sporu, v katerem je bila izdana zgoraj navedena sodba Polski Trawertyn, tudi sicer razlikuje od zadevnih okoliš?in postopka v glavni stvari. Tam je bila namre? nova družba že ustanovljena, ko je H. Malburg pridobil stranke, in druga?e kot v postopku, v katerem je bila izdana zgoraj navedena sodba Polski Trawertyn, ni bilo naložbenega vložka, v tem primeru strank, v premoženje te družbe. Nazadnje, novoustanovljena družba ni uveljavljala odbitka pla?ila vstopnega DDV, ki ga je pla?al družbenik v okviru pripravljalne dejavnosti te družbe.

45 Zato razlogovanja Sodiš?a, ki ga je to podalo v zgoraj navedeni sodbi Polski Trawertyz, ni mogo?e uporabiti v okoliš?inah, kot so te v postopku v glavni stvari.

46 To ugotovitev podpira tudi okoliš?ina, kot navaja nemška vlada, da neodpla?ne prepustitve strank ni mogo?e ena?iti z drugimi pravno predvidljivimi rešitvami nacionalnega prava, na podlagi katerih bi bila mogo?a pravica do odbitka, vendar jih H. Malburg po svoji volji ni izbral. V nasprotju z nacionalno zakonodajo v postopku, v katerem je bila izdana zgoraj navedena sodba Polski Trawertyn, ki tože?i stranki ni dopuša?ala uporabe na?ela dav?ne nevtralnosti, se zdi, kar mora ugotoviti predložitveno sodiš?e, da nacionalna zakonodaja v postopku v glavni stvari na?eloma ne nasprotuje izvajanju dav?ne nevtralnosti v okoliš?inah, kot so te v postopku v glavni stvari, v katerih bi tože?a stranka lahko uporabila druge možnosti.

47 Glede na vse zgoraj navedene ugotovitve je treba na vprašanje za predhodno odlo?anje odgovoriti, da je treba ?lena 4(1) in (2) ter 17(2)(a) Šeste direktive glede na?ela nevtralnosti DDV razlagati tako, da družbenik družbe civilnega prava, ki se ukvarja z dav?nim svetovanjem, ki od te družbe pridobi del strank samo zato, da ga takoj za tem neodpla?no prepusti v uporabo novoustanovljeni družbi civilnega prava, ki se ukvarja z dav?nim svetovanjem in v kateri ima ve?inski delež, in sicer za namene opravljanja podjetniške dejavnosti te družbe in ne da bi te stranke pomenile njeno premoženje, nima pravice do odbitka vstopnega DDV v zvezi s pridobitvijo teh strank.

Stroški

48 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiš?em, to odlo?i o stroških. Stroški, priglašeni za predložitve stališ? Sodiš?u, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodiš?e (šesti senat) razsodilo:

?lena 4(1) in (2) ter 17(2)(a) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav ?lanic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost:

enotna osnova za odmero, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 95/7/ES z dne 10. aprila 1995, je treba glede načela nevtralnosti davka na dodano vrednost razlagati tako, da družbenik družbe civilnega prava, ki se ukvarja z davčnim svetovanjem, ki od te družbe pridobi del strank samo zato, da ga takoj zatem neodplačno prepusti v uporabo novoustanovljeni družbi civilnega prava, ki se ukvarja z davčnim svetovanjem in v kateri ima večinski delež, in sicer za namene opravljanja podjetniške dejavnosti te družbe in ne da bi te stranke pomenile njeno premoženje, nima pravice do odbitka vstopnega DDV v zvezi s pridobitvijo teh strank.

Podpisi

* Jezik postopka: nemščina.